

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 18.12.2017

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α6

Αριθμός απόφασης: 6444

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604 537
ΦΑΞ : 213 1604 567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' 22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».
4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 21.9.2017 και αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανή προσφυγή της «.....», ΑΦΜ «.....», κατοίκου Αθήνας, οδός «.....» κατά της με αριθμ. ειδοποίησης «.....»/2017 Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Α.Α.Δ.Ε. έτους 2017, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Την με αριθμό ειδοποίησης «.....»/2017 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2017 της Α.Α.Δ.Ε, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' ΑΘΗΝΩΝ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 21.9.2017 και αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής της «.....», ΑΦΜ «.....», , η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμ. ειδοπ. «.....»/2017 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε έτους 2017 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος ποσού 8.912,34 € .

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά α) να γίνει δεκτή η ενδικοφανής προσφυγή της, β) να ακυρωθεί η με αριθμ. ειδοπ. «.....»/27.8.2017 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Α.Α.Δ.Ε έτους 2017 γ) να της επιστραφεί εντόκως το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό ΕΝ.Φ.Ι.Α. ύψους 8.912,39 ευρώ, προβάλλοντας τα εξής:

- Ο προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας των εντός αντικειμενικού προσδιορισμού ακινήτων του δεν είναι νόμιμος, αφού σύμφωνα με το άρθρο 41 ν.1249/1982 (στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 4 ν.4223/13) οι φορολογητέες αξίες των ακινήτων αναπροσαρμόζονται το βραδύτερο ανά διετία με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών προκειμένου να συμβαδίζουν προς τις αγοραίες. Επομένως, η πάροδος απράκτου της διετίας χωρίς αναπροσαρμογή των τιμών συνιστά παράνομη παράλειψη έκδοσης κανονιστικής πράξης εκ μέρους της διοίκησης (υπ' αριθμ. 4003/14 και 4446/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣτΕ).
- η ΠΟΛ 1009/2016 Αποφ. Υπ. Οικον. με την οποία αναπροσαρμόσθηκαν οι αντικειμενικές αξίες σε όλη την επικράτεια είναι άκυρη διότι: α) είναι αντίθετη με το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος β) έχει εκδοθεί κατά παράβαση των διατάξεων 1 και 2 του άρθρου 41 ν. 1249/1982, οι οποίες επιβάλλουν τον καθορισμό και την αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών μετά από εισήγηση επιτροπών.
- Έχει υπολογιστεί λανθασμένα ο ΕΝΦΙΑ για το με αρθμ. ΑΤΑΚ «.....» διατηρητέο ακίνητο της (κτίσμα και οικόπεδο). Προς επίρρωση των ισχυρισμών της η προσφεύγουσα επικαλείται τις διατάξεις των άρθρων 3 παρ. 2 και 5 παρ. 2 του ν. 4223/2013.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.4223/31-12-2013

ορίζεται ότι:

«1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.

2. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας, της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφάνειας επί του ακινήτου. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται και στα εμπράγματα ή ενοχικά δικαιώματα της αποκλειστικής χρήσης θέσης στάθμευσης, βοηθητικού χώρου και κολυμβητικής δεξαμενής, που βρίσκονται σε κοινόκτητο τμήμα του ακινήτου και αποτελούν παρακολούθημα των παραπάνω εμπραγμάτων δικαιωμάτων. Εξαιρετικά, επιβάλλεται και στο δικαίωμα της νομής ή οιονεί νομής, της κατοχής, καθώς και στη δέσμευση δικαιωμάτων επί του ακινήτου από Ο.Τ.Α. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2.

3. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο.

4. Τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά τη διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης.

5. Για τον καθορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου, όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου. Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στην οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνεται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 3 του ν. 4223/2013

ορίζεται ότι :

«2. Απαλλάσσονται από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. και τα δικαιώματα στα ακίνητα για τα οποία:

α) Υφίσταται απαγόρευση οποιασδήποτε χρήσης, σύμφωνα με τον ισχύοντα Πολεοδομικό Σχεδιασμό, ιδίως ρυμοτομικό βάρος, ρυμοτομική απαλλοτρίωση, δέσμευση ακινήτου για κοινωφελή ή κοινόχρηστο σκοπό ή για λόγους προστασίας μνημείων και αρχαιοτήτων, ιδίως αρχαιολογική δέσμευση για ανασκαφές, κήρυξη αρχαιολογικού χώρου, καθώς και για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος, που έχει επιβληθεί από φορείς τη Γενικής Κυβέρνησης, αποκλειστικά κατά το μέρος για το οποίο υφίσταται η ως άνω απαγόρευση. Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά τριάντα τοις εκατό (30%). Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εντός σχεδίου πόλης ή οικισμού, ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά εξήντα τοις εκατό (60%).

β) Έχει διαταχθεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση η αποδέσμευση από απαλλοτρίωση ή ρυμοτομικό βάρος ή δέσμευση κάθε είδους και δεν έχει εκδοθεί σχετική πράξη της Διοίκησης για την ως άνω αποδέσμευση.

γ) Έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση ή οριστική διοικητική πράξη αποζημίωσης για απαλλοτρίωση ή ρυμοτομικό βάρος ή δέσμευση κάθε είδους και δεν έχει καταβληθεί η αποζημίωση μετά από ένα (1) έτος από το έτος έκδοσης της παραπάνω απόφασης.

Οι παραπάνω απαλλαγές ή μειώσεις από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της πλήρους αποζημίωσης σχετικά με τα δικαιώματα της παραγράφου 2 του άρθρου 1.»

Επειδή, με τη με αριθ. **ΠΟΛ. 1248/02-12-2014** εγκύκλιο της Γ.Γ.Δ.Ε. με θέμα: «Απαιτούμενα παραστατικά για τη χορήγηση απαλλαγών ή μειώσεων από τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2014.», στο άρθρο 1 ορίζεται ότι:

1.α. Για τη χορήγηση των απαλλαγών ή μειώσεων που προβλέπονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ν. 4223/2013 (πλήρης ή μερική απαγόρευση χρήσης ακινήτου), **απαιτείται βεβαίωση από την αρμόδια δημόσια ή διοικητική αρχή, με την οποία αποδεικνύεται ότι υφίσταται μερική ή ολική απαγόρευση χρήσης του ακινήτου.** Στη βεβαίωση θα πρέπει να αναφέρονται, εκτός από τα περιγραφικά στοιχεία του ακινήτου, για το οποίο υπάρχει ολική ή μερική απαγόρευση χρήσης, ο αριθμός και η ημερομηνία της απόφασης δέσμευσης, το είδος της απαγόρευσης και ότι η απαγόρευση αυτή υφίστατο κατά την 1η Ιανουαρίου 2015.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 Α παρ.2β'ν. 4223/13, "Για κτήρια που ανεγέρθηκαν προ του 1930 εφαρμόζεται συντελεστής παλαιότητας 0,8, ενώ για κτήρια με παλαιότητα άνω των 100 ετών εφαρμόζεται συντελεστής παλαιότητας 0,60". Δηλαδή, ο νόμος δεν απαλλάσσει τα διατηρητέα από την καταβολή ΕΝΦΙΑ, αλλά προβλέπει την ποσοστιαία μείωσή του ανάλογα με την παλαιότητα του εκάστοτε κτηρίου.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 Β παρ. .ε ν. 4223/2013

ε) Αν στο οικόπεδο υπάρχει κτίσμα, η επιφάνεια του οικοπέδου για την οποία επιβάλλεται ο κύριος φόρος ισούται με το υπόλοιπο της συνολικής επιφάνειας αφού αφαιρεθεί η επιφάνεια του οικοπέδου, η οποία αναλογεί στο συντελεστή αξιοποίησης του οικοπέδου, με βάση τη δόμηση η οποία έχει πραγματοποιηθεί στο οικόπεδο, ως εξής:

Επιφάνεια οικοπέδου για την οποία επιβάλλεται ΕΝ.Φ.Ι.Α. όταν υπάρχει κτίσμα = συνολική επιφάνεια οικοπέδου - επιφάνεια οικοπέδου που αναλογεί στο Σ.Α.Ο. με βάση τη δόμηση που έχει πραγματοποιηθεί

Για το Συντελεστή Αξιοποίησης Οικοπέδου (Σ.Α.Ο.) που εφαρμόζεται ισχύουν όσα ορίζονται στην περίπτωση γ' (αα) της παραγράφου 1, με εξαίρεση την περίπτωση που το κτίσμα έχει ηλικία εκατό (100) ετών ή μεγαλύτερη «, καθώς και την περίπτωση που επί του οικοπέδου υπάρχει κτίριο, το οποίο έχει κηρυχθεί ιστορικό διατηρητέο μνημείο ή έργο τέχνης», οπότε θεωρείται ότι ο Σ.Α.Ο. έχει εξαντληθεί.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 5 του ν. 4223/2013 ορίζεται ότι :

1. Στην αξία των δικαιωμάτων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 επιβάλλεται συμπληρωματικός ΕΝ.Φ.Ι.Α, ο οποίος υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων του παρόντος.

«Η αξία των δικαιωμάτων αυτών υπολογίζεται κατά τα ποσοστά που προκύπτουν από την ανάλογη εφαρμογή των παραγράφων 3 έως και 7 του άρθρου 2.»

«2. Για κάθε φυσικό πρόσωπο ο συμπληρωματικός φόρος επιβάλλεται και υπολογίζεται στη συνολική αξία των δικαιωμάτων της παραγράφου 2 του άρθρου 1, σύμφωνα με τα κλιμάκια και τους συντελεστές του παρακάτω πίνακα:

ΚΛΙΜΑΚΙΟ (€)	Συντελεστής
0,01 - 200.000	0,0%
200.000,01 - 250.000	0,10%
250.000,01 - 300.000	0,15%
300.000,01 - 400.000	0,30%
400.000,01 - 500.000	0,50%
500.000,01 - 600.000	0,60%
600.000,01 - 700.000	0,80%
700.000,01 - 800.000	0,90%
800.000,01 - 900.000	1,00%
900.000,01 - 1.000.000	1,05%
1.000.000,01 - 2.000.000	1,10%
Υπερβάλλον	1,15%

Στη συνολική αξία του πρώτου εδαφίου δεν συνυπολογίζεται η αξία των δικαιωμάτων επί των κτιρίων που είναι προγενέστερα των εκάστοτε τελευταίων εκατό (100) ετών και τα οποία έχουν χαρακτηριστεί ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία ή ως έργα τέχνης, καθώς και των τυχόν αναλογούντων σε αυτά ποσοστών επί των γηπέδων ή οικοπέδων στα οποία βρίσκονται».

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση η προσφεύγουσα είναι ιδιοκτήτρια ακινήτου ευρισκομένου στο Δήμο Αθηναίων και επί της οδού «.....», το οποίο αποτελείται από οικία εμβαδού 200 τ.μ. και οικόπεδο εμβαδού 388,21 τ.μ.

Το ως άνω κτίριο έχει χαρακτηριστεί ως διατηρητέο δυνάμει της με αριθμό «.....»/19.5.2009 απόφασης Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ η οποία δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. «.....»/18.6.2009. Ειδικότερα σύμφωνα με την ως άνω απόφαση «ως διατηρητέο χαρακτηρίζεται το κέλυφος του αρχικού κτιρίου καθώς και οι εναρμονιζόμενες με αυτό μεταγενέστερες προσθήκες, όχι όμως τα πάσης φύσεως καθ' ύψος και κατ' επέκταση υπάρχοντα προσκίσματα που αλλοιώνουν το αρχικό κτίριο». Συνεπώς το εν λόγω ακίνητο δεν έχει χαρακτηριστεί στο σύνολό του διατηρητέο, ως ισχυρίζεται με την ενδικοφανή προσφυγή της η προσφεύγουσα (σελ. 2 της προσφυγής), αλλά μόνο το κτίσμα.

Επειδή από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ότι υφίσταται για το υπό κρίση ακίνητο οποιαδήποτε απαγόρευση χρήσης, κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση α' της [παραγράφου 2 του άρθρου 3](#) του ν. [4223/2013](#). Ειδικότερα σύμφωνα με την ως άνω με αριθμό 21399/19.5.2009 απόφαση Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ η οποία δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 287/18.6.2009 και αφορά στο υπό κρίση διατηρητέο ακίνητο « στο χαρακτηριζόμενο ως διατηρητέο κτίριο απαγορεύεται κάθε αφαίρεση, αλλοίωση ή καταστροφή των επί μέρους αρχιτεκτονικών ή καλλιτεχνικών και διακοσμητικών

στοιχείων του.....επιτρέπεται η επισκευή , ο εκσυγχρονισμός των εγκαταστάσεων η ενίσχυση στον φέροντα οργανισμό καθώς και επεμβάσεις για λόγους λειτουργικούςεφόσον δεν αλλοιώνεται ο αρχιτεκτονικός χαρακτήρας του».

Συνεπώς σύμφωνα με τα ανωτέρω δεν τίθεται θέμα απαλλαγής του από τον ΕΝΦΙΑ.

Επειδή στην υποβληθείσα δήλωση Ε9 για ακίνητα που υπάρχουν την 1.1.2017, σύμφωνα και με τις σχετικές οδηγίες για τη συμπλήρωση της εν λόγω δήλωσης, (σχετ. και η ΠΟΛ1237/2014 Υπ. Οικονομικών με θέμα «Οδηγίες για τη συμπλήρωση της δήλωσης στοιχείων ακινήτων (έντυπο Ε9) από την 1η Ιανουαρίου 2014») η προσφεύγουσα ορθώς δήλωσε το ως άνω ακίνητο στη στήλη 10 (ειδικών συνθηκών) με τον κωδικό 3 (διατηρητέο κτίσμα εφόσον έχει εκδοθεί η σχετική πράξη, έχει δημοσιευθεί στο ΦΕΚ και δεν έχει ανακληθεί) και στην στήλη 32 (ειδική κατηγορία) με το κωδικό 6 (χαρακτηρισμένο κτίριο ως ιστορικό διατηρητέο).

Επειδή η αξία του εν λόγω ακινήτου βάσει της εκκαθάρισης υπολογίσθηκε συνολικά (για κτίσμα και οικόπεδο) σε 451.818,10 ευρώ. Από έρευνα όμως μέσω ΤΑΧΙΣ της εκκαθάρισης της κρινόμενης πράξης ΕΝ.Φ.Ι.Α, όπου εμφανίζεται αναλυτικά ο τρόπος υπολογισμού του φόρου, προέκυψε ότι καταλογίσθηκε **κύριος φόρος** ποσού 457,41 ευρώ μόνο για το διατηρητέο κτίσμα (όχι για το οικόπεδο),αφού έγιναν οι μειώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 4 Α παρ.2β'ν. 4223/13. Για το ως άνω διατηρητέο κτίσμα **δεν υπολογίσθηκε συμπληρωματικός φόρος** σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 5 του ν. 4223/2013.

Για το οικόπεδο, όπως προκύπτει από την ίδια ως άνω ανάλυση της εκκαθάρισης μέσω taxis, **δεν καταλογίσθηκε κύριος φόρος** (κύριος φόρος οικοπέδου : 0) σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου 4 Β παρ. ε', καθόσον θεωρείται ότι έχει εξαντληθεί ο Σ.Α.Ο., **καταλογίσθηκε όμως συμπληρωματικός φόρος** επί της φορολογητέας αξίας του οικοπέδου σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις διατάξεις των παρ.1 και 2 του άρθρου 5 του ν. 4223/2013.

Επειδή η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣΤΕ.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ.2 και 93 παρ.4 του Συντάγματος ανήκει στην δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Αποφασίζουμε

την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 21.9.2017 και αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής της «.....», ΑΦΜ «.....».

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ (ΕΝ.Φ.Ι.Α) 2017

ΠΟΣΟ : 8.912,39 ευρώ

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με αριθμό ειδοποίησης «.....»/2017 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν.4223/2013, έτους 2017 (αρθμ. χρημ. Καταλ. «.....»/2747) της Α.Α.Δ.Ε .

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6 α.α.

α.α

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΕΡΒΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της .

